

वा इति मतिरस्य ठम् । परलोकाभाववादिनि श्रुत्या-
धनादृष्टाभाववादिनि श्रुत्यादिषु इतरस्यासत्त्ववादिनि
च चावीकादौ चावीकादिषु चावीकः माध्यमिकः योगा-
चारः सौत्वान्तिकः वैभाषिकः दिगम्बरचेत मङ्गविधः ।
“अतिमात्रोन्मिषतभीरनास्तिकः” माघः ।

नास्तिकता स्त्री नास्तिकस्य भावः तत् । मित्यादौ पर-
लोकाद्यभावज्ञानस्य मित्यात्वात् “प्रज्ञानाशात्मकोमेह-
स्तथा धर्मार्थनाशकः । तस्माच्चास्तिकता चैव दुराचारश्च
जायते” भा०शा० १२१५० ।

नास्तिक्य न० नास्तिकस्य भावः षष्ज् । नास्तिकतायाम्
“नास्तिक्यं वेदनिन्दाश्च देवतानाश्च कुतश्चनम्” मनुः ।

नास्तिद् पु० आस्यद्वले शब्दच० ।

नास्तिवाद् पु० नास्ति परलोकादिरिति वादः । नास्तिकता-
याम् “नास्तिवादादर्थशास्त्रं हि धर्मविदेषणं परम्”
हरिवं० २८५० ।

नास्य न० नासायां भवम् शरीराययत्वात् यत् । १बलीवर्ह
नासावन्धनरज्ज्वाम् “क्षिप्रनास्ये भग्नयुगे तिर्यक्-
प्रतिष्ठच्छागते” मनुः । नासा+चतुरर्थ्यां यत् । २नासा-
सन्निकटादौ लि० “मनुष्यान् स्वपुत्रो दृष्ट्वा नास्यमात्रं
चकार यः” हरिवं० ११७५० नासासन्निकटस्य पाह-
मित्यर्थः ।

नाह पु० नह-बन्धने भावे षष्ज् । १बन्धने २कूटे च मेदिनि
नाहल पु० न्हेच्छतामिभेदे हेमच० ।

नाहुष(षि) पु० नहुषस्यापत्यं वा० अण् अत इज् वा ।
नहुषस्तपापत्ये यजातो । “ययातिर्नाहुषः सन्नाडासीत्
मृत्युपराक्रमः” भा०शा० ७५५० ।

नि अव्य० नी-वा० डि प्रादिः उपसर्गः । १संघे २अधोभावे
न्यम्भावे ३भ्रमे ४आदेशे ५नित्ये ६कौशले ७बन्धने ८मन्त्र-
भावे ९समीपे १०दर्शने ११उपरमे १२आश्रये च गन्धरत्न-
मञ्जोटपिः उदाहृतं च तत्रैव क्रमशस्तोत्रार्थेषु १निकरो
मन्थीनां २निपतितः । ३निष्ठहीनं ४निदेशितं, ५नि-
विशते ६निपुणः ७निबन्धः ८निपीतसुटकम् । ९निकटः
१०निर्देशनं ११निवृत्तः १२निलयः । १३संशये १४छमे
१५दाने १६मोक्षे १७विन्यासे च मेदि० । १८निषेधे
१९निमित्ये दृग्गोटासः ।

निः(नि)क्षेप पु० निर्-(नि)वा क्षिप-भावे षज् । १क्षेपके
(गच्छितराखा) अष्टादशविधात्लगते २विवादभेदे ।
३ च वीर०मि० विक्षरेषु दर्शितो यथा

“अथ निः(नि)क्षेपाख्यव्यवहारपदम् । तत्र निः(नि)
क्षेपो-नाम स्वद्वयस्य विश्वासेन पुरुषान्तरे स्थापनम् ।
तथा च नारदः “स्वद्वयं यत्र विश्वमाप्तिः(नि)-
क्षिपत्यविशङ्कितः । निः(नि)क्षेपो नाम तत्प्रोक्तं
व्यवहारपदं बुधैरिति” न च न्यासोपनिध्योरतिव्याप्ति-
स्तयोर्व्यवस्थापिः(नि)क्षेप एव । याज्ञकस्यासमत्वं सम-
र्पितो न्यास इत्युच्यते । अतएव बृहस्पतिः “रालक्षौ-
रादिक्रमयाहायादानां च वक्ष्यात् । स्याप्यतेऽन्यदृष्टे
द्वयं न्यासः स परिकीर्तितः” इति । अयमेवागच्छि-
तद्वयस्थापने उपनिधिरित्युच्यते । तथा च नारदः
“अथ ह्येतन्मविज्ञातं वसुधं यन्निधीयते । तज्जानीया-
दुपनिधिं निः(नि)क्षेपकृषितं विदुरिति” । अथ ह्येतन्म
अनास्थातम् अविज्ञातम् अदर्शितम् । अतएव बृह-
स्पतिः “असमत्वं व्यवहितमसह्युपनिधितम् । सुद्रा-
क्षितञ्च यद्व्ययं तदोपनिधिकं षट्प्रतिमिति” व्यवहितं
करणकादौ प्रक्षिप्य पिहितम् । अतएव याज्ञवल्क्यः
“वासनस्यनविज्ञातं हस्तेऽन्यस्य यदर्पते । द्वयान्तदोप-
निधिकं प्रतिदेयन्त्येव तदिति” वासनं द्व्यापार
करणकादि तत्स्थं वासनस्यम् । हस्तप्रहणमुपलब्ध-
चम् । अतएव नारदः “निः(नि)क्षिप्यते परमृष्टे तदोप-
निधिकं षट्प्रतिमिति” । तथा चायमेतेषाम्भेदः । याज्ञ-
कस्य समत्वं गणयित्वा स्थापितं निः(नि)क्षेपः । बृहस्प-
तिनोऽसमत्वं गणितं वा तस्मिन्नागते एतद्वातव्यमित्यु-
क्ताऽन्यस्य तत्प्रजादेहस्ते दत्तं न्यासः । सुद्राक्षितमस-
मत्त्वमगणितं स्थापितमुपनिधिरिति । निः(नि)क्षेपादोनां
स्थापनप्रकारमाह मनुः “कुलजे वृत्तसम्पन्ने धर्मक्षे-
पे तत्रवादिनि । महापक्षे धनिन्याये” निः(नि)क्षेपं निः-
(नि)क्षिपेदुबुधः” इति । महापक्षे वृत्तरवन्मुख्यते ।
निः(नि)क्षेपपक्षमुपलक्षणम् । बृहस्पतिः “स्थानं
मृदुञ्च तदर्थं विधानञ्च गुणलया । सत्यं शौचं वज्रज-
परीक्ष्य स्थापयेद्विधिमिति” निधिरुपनिधिः । एतदणु-
पलक्षणम् । निः(नि)क्षेपादीनां रक्षणं कथं कर्तव्यं या-
ज्ञकेत्येवाह बृहस्पतिः “संसाक्षिकं रक्षोदत्तं द्विधिं
मनुदाहृतम् । पुत्रवत्परिपाल्यं तद्विमम्यन्त्यनवेक्षणम्” इति ।
पालयितुः फलमपालयितुर्दोषश्चाह “दत्तो यज्ञवेत् पुत्र्यं
हेमकृष्याम्बरादिकम् । तत् स्थाप्यफलमनो न्यासो यथैव श-
रणागतः । भर्तृशोकं यथा नायाः पुंसः पुत्रमुद्बुधे ।
दोषो भवेत्तथा न्यासे भक्षितोपेक्षिते यथा । न्याप-